

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej

Poznań, dnia 9 marca 2018 r.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej

Pan Stanisław Karczewski
Marszałek Senatu Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Pan Senator
Jerzy Chróścikowski
Przewodniczący Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Szanowny Pan Senator
Zdzisław Pupa
Przewodniczący Komisji Środowiska

W a r s z a w a

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej po przeanalizowaniu przyjętej 6 marca 2018 r. przez Sejm Rzeczypospolitej Polskiej ustawy o zmianie ustawy - Prawo łowieckie oraz zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Prawo łowieckie (druk senacki nr 752), wnosi do Wysokiego Senatu o zmiany przyjętej przez Sejm ustawy odnoszące się do art. 46 związanych z procesem szacowania i likwidacji szkód łowieckich.

Przepisy ustawy odnoszące się do art. 46 wprowadzają zapis mówiący o składzie zespołu ustalającego wysokość odszkodowania za szkody w uprawach i płodach rolnych wyrządzonych przez dziki, łosie, jelenie, danielę i sarny lub przy wykonywaniu polowania. W skład zespołu oprócz przedstawiciela zarządcy lub dzierżawcy obwodu łowieckiego, oraz właściciela lub posiadacza gruntów rolnych ma wejść „przedstawiciel gminy” właściwej ze względu na miejsce wystąpienia szkody. Tym przedstawicielem gminy będzie przedstawiciel organu wykonawczego jednostki pomocniczej gminy, a wyjątkowo przedstawiciel organu wykonawczego gminy.

Ustawa wprowadza dla organu wykonawczego gminy następujący obowiązek: „wniosek o szacowanie szkód , w tym ustalenie wysokości odszkodowania, właściciel lub posiadacz gruntów rolnych składa do organu wykonawczego gminy właściwej ze względu na miejsce wystąpienia szkody”.

Zmiany zaproponowane przez Sejm są z punktu widzenia samorządów gminnych nie do zaakceptowania, gdyż narzucają gminom zupełnie nowe obowiązki związane ze szkodami wyrządzonymi przez zwierzyną łowną będącą własnością Skarbu Państwa w sposób sprzeczny z prawem tj. bez wskazania środków na ich realizację. Wnioskodawcy nie określili jaki charakter będą miały nałożone na samorządy zadania. Czy będą to zadania własne, czy też zlecone?

Uzasadnienie wniosku o zmiany zapisów ustawy

Rządowy projekt ustawy – Prawo łowieckie oraz zmienionej ustawą o zmianie ustawy – Prawo łowieckie (druk sejmowy nr. 1042) nie wzbudzał negatywnych opinii strony samorządowej, w tym ZGWRP, gdyż zgodnie z opisem wnioskodawcy: projekt dotyczył wprowadzenia mechanizmów wzmacniających nadzór ministerstwa właściwego do spraw środowiska nad Polskim Związkiem Łowieckim oraz dyscyplinujących dzierżawców i zarządców obwodów łowieckich w zakresie wykonywania rocznych planów łowieckich oraz wykonania wyroku Trybunału Konstytucyjnego (P19/13) i dostosowania niektórych delegacji do wymagań Konstytucji. **W projekcie tym nie wyrażono jakichkolwiek potrzeb i intencji zmian prawa w zakresie odszkodowań za szkody łowieckie, w tym procesów szacowania szkód.**

Przed wniesieniem projektu, zgodnie z drukiem nr 1042, 22 czerwca 2016 roku Sejm uchwalił ustawę o zmianie ustawy - Prawo łowieckie Dz. U. z 2016 r. poz.1082. Ustawa ta regulowała problematykę szkód łowieckich, **określając wojewodę jako kluczowy organ w tym zakresie.** Mimo, iż nie przedstawiono jakichkolwiek **ocen funkcjonowania dotychczasowego systemu i powodów przemawiających za potrzebą zmian** (samorządy i właściciele gruntów nie wnosili skarg i uwag) Podkomisja i Komisje Sejmu, a później cała Izba, całkowicie zmieniły zakres tematyczny projektu ustawy, - wnosząc istotne poprawki do procedowanego dokumentu w zakresie odnoszącym się do likwidacji szkód łowieckich. Wydaje się, że zmiana jest podyktowana staraniem wojewodów o zdjęcie z nich i administracji rządowej uciążliwych i kosztownych obowiązków oraz **przerzucenie ich na samorządy.** Komisje sejmowe uchwalając poprawki nie określiły kto będzie finansował (i w jakiej formie) koszty obsługi administracyjnej zespołów dokonujących oględzin i szacowania ostatecznego szkód (wynagrodzenia, delegacje, koszty biurowe i administracyjne, obsługę korespondencji, która będzie musiała być rejestrowana ze względu na postępowanie dowodowe itp.).

Wskazując na organ wykonawczy jednostki pomocniczej gminy, czyli wprost na sołtysa - musimy zaznaczyć, iż sołtys nie jest pracownikiem administracyjnym, nie posiada osobowości sędowo-prawnej, sołtysowi nie można nic nakazać, nie można mu pokryć kosztów delegacji wykraczających swym zakresem poza ustawę o samorządzie gminnym i statut sołectwa, ani zwrócić utraconych dochodów w przypadku wykonywania pracy zawodowej, oraz że sołtys nie może działać jako reprezentant organów gminy. Także w postępowaniu administracyjno-sądowym jego rola byłaby kwestionowana.

Wielce problematycznym jest powoływanie zespołów do oględzin i ostatecznego szacowania szkód. Wskazano jedynie ich skład, a nie ma delegacji do ich powoływania.

Problematyczna jest także instancja odwoławcza od ustaleń zespołów. W wersji poprzedniej, kiedy był to organ administracji państwowej (wojewoda), pozycja nadleśniczego o takim samym statusie jako reprezentanta państwowej jednostki organizacyjnej była do pogodzenia, ale według poprawek, czynności podjęte przez organ administracji samorządowej, a szczególnie ustalenie odszkodowania, będą mogły być wzruszone przez nadleśniczego Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe.

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej przedstawił swoje uwagi do procedowanej ustawy, a odnoszące się do powyższych zagadnień. Niestety, mimo uwzględnienia ich w poprawkach wnoszonych przez posłów mniejszości, zostały one odrzucone przez Komisje Sejmowe i ostatecznie nie wpłynęły na zmiany treści uchwalonej ustawy.

Związek Gmin Wiejskich Rzeczypospolitej Polskiej mając na uwadze przedstawione argumenty, liczy że Senatorowie uwzględnią nasz postulat w pracach nad ustawą o zmianie ustawy - Prawo łowieckie oraz zmieniającej ustawę o zmianie ustawy – Prawo łowieckie (druk senacki nr 752).

Przewodniczący
Związku Gmin Wiejskich
Rzeczypospolitej Polskiej

Marek Olszewski